

Fotos: Henry Lind

Skilte ved byggepladserne fortæller om byggeriets formål, hvem der har sat det i gang, og hvem der har støttet – Prodinic og Club Leones Dinamarca – Dansk Handicap Forbunds fondsprojekt i Nicaragua og Lions Club Danmark. Manden ved siden af skiltet, Benito Villalobo, har været med til at udføre projektet og er også selv blevet tilgodeset med et hus.

Nye huse til orkanofre

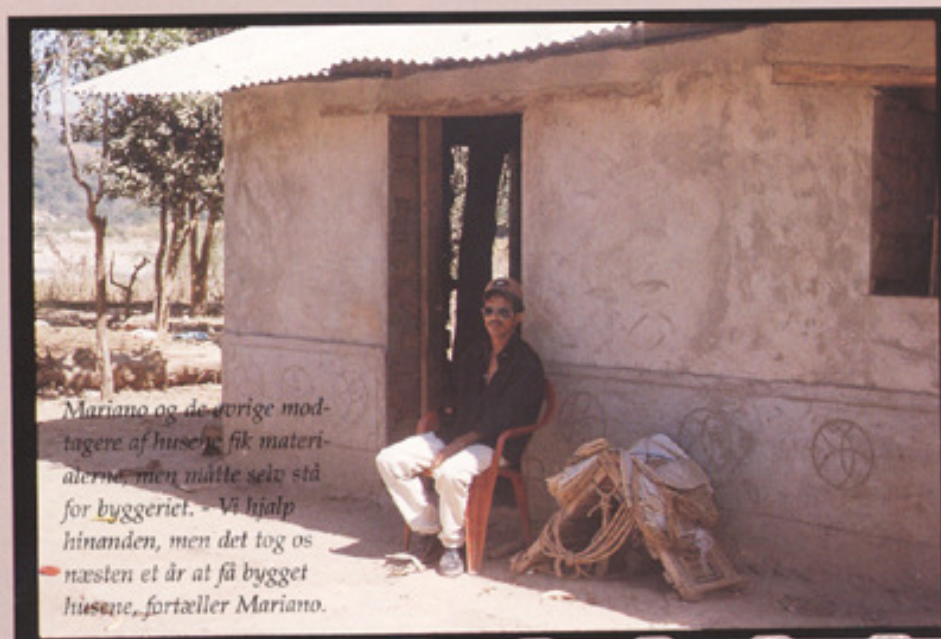
Orkanen Mitch hærgede Mellemamerika i oktober 1998. Katastrofen kostede mindst 4000 mennesker livet og efterlod en masse mennesker uden hjem. Penge fra bl.a. Lions Club Danmark har hjulpet handicappede mennesker i Nicaragua til igen at få tag over hovedet

Tekst og fotos: Henry Lind

For at besøge Mariano skal man køre en halv times tid ad små jordveje fra Somotillo, en mindre provinsby i Nicaragua, og til sidst krydse floden Guasaule, som han bor ved bredden af. Floden danner grænsen mellem Nicaragua og Honduras. Man krydser floden til

hest, for der er hverken vej eller bro over floden, og nogen officiel grænseovergang er der heller ikke. Det tager Mariano ikke så tungt. Han fortæller:

– Om torsdagen den 28. oktober først på aftenen stod vandet os til knæene, og vi besluttede os for at forlade huset. Vi fik kun lidt tøj med, men det var en god beslut-

Mariano og de øvrige modtagere af huse fik materialerne, men måtte selv stå for byggeriet. – Vi hjalp hinanden, men det tog os næsten et år at få bygget huse, fortæller Mariano.

De 55 huse, som Lions Club Danmark har betalt, er en del af et større husbygningsprojekt for handicappede Mitch-ofre.

Der er i alt skaffet 351 boliger betalt af forskellige bidragsydere. Foruden Lions Clubs 55 huse, er der opført 43 huse med midler fra Den danske Ambassade i Nicaragua, 152 huse er finansieret af Danida gennem Prodinic, som er Dansk Handicap Forbunds fondsprojekt i Nicaragua. Endelig har en indsamling i Østrig skaffet penge til bygning af 101 huse.

ning, for en time senere eksisterede huset ikke mere, det blev revet væk af floden.

Den halve tønde land, hvor familien dyrkede grøntsager, majs og bønner, var ligeledes væk - omdannet til goldt flodleje af sand og store sten.

Efter orkanen boede Mariano hos noget familie, men da handicaporganisationen AD-RN, som han er medlem af, kunne tilbyde ham hjælp fra Lions Club - Danmark, kanaliseret gennem Dansk Handicap Forbund (DHF), slog han straks til.

En betingelse for hjælpen var dog, at han skulle have et stykke jord til at bygge på. Det jordstykke, han tidligere havde boet på, kunne ikke længere bruges til byggegrund, og han kontaktede i stedet et par søskende, der godt nok bor i Honduras, men blot lige på den anden side af floden. Her fik han en lille plet jord til at bygge sit hus på.

Byggeri i fællesskab

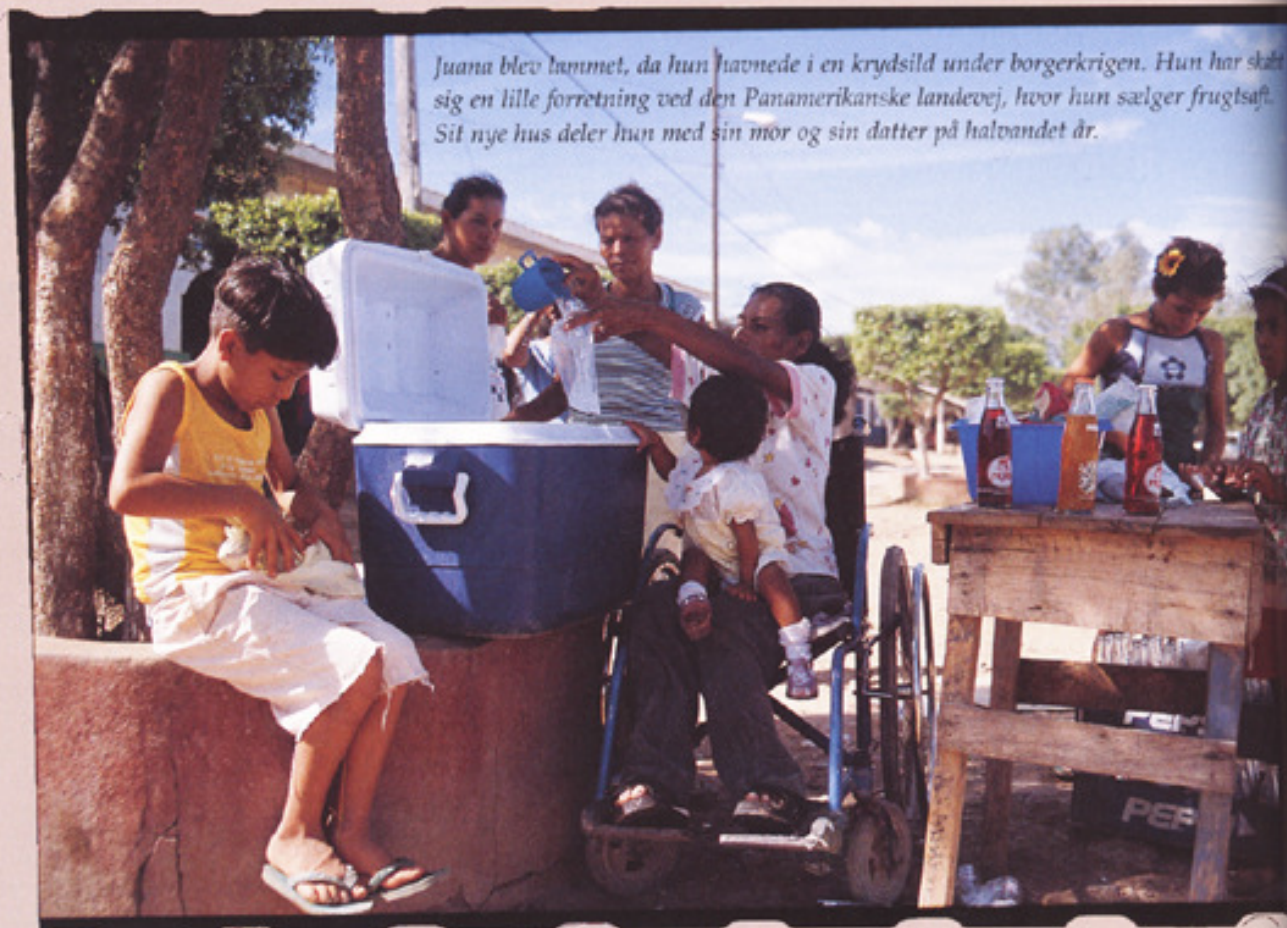
I området var en lille gruppe af AD-RN medlemmer i samme situation, og alle fik støtte fra Lions Club projektet.

- Vi hjalp hinanden med byggeriet, for vi fik kun materialer, vi måtte selv bygge husene. Der var et par stykker, som kendte til byggeri, og vi andre hjalp til. Der var dog ikke så meget jeg kunne gøre, fordi jeg er blind. Men noget kunne jeg, og jeg betalte også lidt til de andre. Nogle af de andre arbejdede på marken hos dem, der kendte til byggeri. Sådan byttede vi tjenester, men det tog os det meste af et år at få bygget husene, fortæller Mariano.

Selvom han er glad for sit nye hus, hvor han bor med sin kone og fire børn, er hans trængsler ikke forbi. Jorden, som de før nogenlunde kunne leve af, har de ikke mere, og som blind på landet i Nicaragua har han ikke fået nogen rehabilitering og ikke lært noget håndværk eller andet, han kan leve af. En gang om måneden krydser han floden og tager til Somotillo, hvor han får udbetalt ca. 200 kr. i pension.

Pensionen får han, fordi han som barn under borgerkrigen mellem de såkaldte contraer og sandinisthæren, flygtede sammen med sin familie til Honduras og senere blev indrulleret i krigen på contraside. I 1988 blev han såret i kamp af en granat, mistede højre hånd og sit syn.

- Jeg var kun 15 år, da jeg meldte mig i contra-

Juana blev lammet, da hun havnede i en krydsild under borgerkrigen. Hun har skabt sig en lille forretning ved den Panamerikanske landevej, hvor hun sælger frugtsaft. Sit nye hus deler hun med sin mor og sin datter på halvandet år.

Marianos hus lå i flodens nuværende leje, så da han fik penge til at bygge et nyt hus måtte han først skaffe et nyt jordstykke.

Mariano mistede sin hånd og synet i 1988 under kampe mellem sandinisthæren og contraerne.

rækkerne og tænkte ikke så meget over tingene. Sådan er det jo, når man er ung. Nu må jeg se, hvordan jeg klarer mig igennem og affinde mig med min skæbne, siger Mariano en smule melankolsk.

Juana sælger frugtsaft

Vi møder Juana ved siden af den Panamerikanske landevej i Somotillo, hvor hun sidder under et træ og sælger frugtsaft til forbigående. Nogle gange har hun sin halvandet-årige Caterina med, som sidder hos hende i kørestolen, mens hun hælder frugtsaft op i plastikposer til kunderne. Nicaraguas svar på "tag med mad".

Juana har styr på sin lille biks, selvom hun aldrig har gået i skole.

- Jeg tjener ca. 10 kr. om dagen - 12, hvis det går godt - og har en daglig omsætning på ca. 90 kr. Min mor laver frugtsaften til mig hver morgen. Jeg kører de to kilometer til salgsstedet i min kørestol og får en cykeltaxi til at bringe mig varerne.

Det er tydeligt, at hun er velkendt, for alle hilser på hende, når de går forbi. Juana er 26 år og

blev ramt i ryggen som 9 årig under en krydsild i borgerkrigen på grænsen mellem Nicaragua og Honduras. Hun blev brugt som budbærer af contraerne.

Et år i telt

Juana er en af de 55 handicappede Mitchofre, der blev støttet af DHF med midler fra Lions Club til køb af byggematerialer. Hun boede ligesom Mariano ved bredden af en flod og mistede det hus, hun boede i. Omkring et år boede hun i et plastiktelt, hvor hun fødte sin datter, indtil hun kunne flytte ind i sit nye hus, hvor hun bor sammen med sin mor og datter. Som så mange andre mænd i Nicaragua er faderen til hendes datter forduftet, og som Juana siger: - Han efterlod kun min tykke mave.

Billige, ordentlige huse

Genaro Perez, der er projektansvarlig og med i landsledelsen for AD-RN (Foreningen af Handicappede fra Modstandsbevægelsen), fortæller:

- Det har været et vanskeligt arbejde at få støtten ud til dem, der er blevet tilgodeset. Vores medlemmer bor meget isoleret, og mange gange måtte vi ride flere timer på hesteryg for at komme ud med materialerne. Men projektet har også givet os mange gode erfaringer og lært os at arbejde med få midler og involvere medlemmerne med at bygge husene. EU byggede fx nogle huse nogenlunde på samme størrelse og kvalitet. De kostede ca. 2900 dollars (ca. 24.500 kr.) stykket, mens vores huse har kostet omkring 500 dollars (ca. 4.200 kr.). EU brugte mange penge på biler, udstyr og højtbetalte teknikere og arkitekter, mens vi klarede meget selv.

- Projektet har også betydet, at medlemmerne har fået større tillid til organisationen og vores evner til at kunne udføre projekter, siger Genaro med selvbevidsthed og stolthed i stemmen.

Henry Lind er koordinator for Dansk Handicap Forbunds fondsprojekt i Nicaragua

Tusind tak til Finland

Det finske udenrigsministerium har besluttet at støtte Dansk Handicap Forbunds arbejde i Nicaragua med et beløb på 6 mio. dkr. Pengene skal bruges til projekter, der støtter handicappede i Nicaragua og deres organisationer. Dansk Handicap Forbund er meget stolt over den tillid, det finske udenrigsministerium har vist os på baggrund af det arbejde vi gennem ti år har udført i Nicaragua.

br